§ 168.

Retsplejelovens § 936, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne mødt, kan saadan Afgørelse dog ikke træffes uden den mødendes Samtykke."

§ 169.

I Retsplejelovens § 945, 1ste Stykke, Nr. 1 udgaar Ordene: „i Slutningen".

§ 170.

I Retsplejelovens § 966 udgaar 2det Stykke.

§ 171.

I Retsplejelovens § 967, jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 27, tilføjes i Slutningen: „dog at Reglerne i § 962, 2det og 4de Stykke, finder tilsvarende Anvendelse."

§ 172.

I Retsplejelovens § 982, 1ste Punktum, indføjes efter Ordet „Kendelse,": „i hvis Vedtagelse for Højesterets Vedkommende mindst 3 af Rettens Medlemmer deltager,".

§ 173.

I Retsplejelovens § 983 ændres „§ 688" til: „§ 687".

§ 174.

I Retsplejelovens § 991, 5te Stykke, og § 992, 1ste Stykke, ændres Ordene „Lov Nr. 125 om Motorkøretøjer af 29. April 1913 § 33, 4de Stykke" til: „Lov om Motorkøretøjer Nr. 144 af 1. Juli 1927 § 40".

§ 175.

I Retsplejelovens § 997, 1ste Stykke, 2det Punktum, udgaar Ordene: „, for saa vidt Sagen hører under dennes Virkekreds".

§ 176.

Retsplejelovens § 1007, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Vederlag til en valgt Forsvarer vedkommer ikke det offentlige; dog kan Retten undtagelsesvis, naar det efter Sagens særlige Omstændigheder findes rimeligt, at Sigtede har valgt den paagældende til Forsvarer, hos det offentlige tilkende denne et Beløb, der ikke kan overstige, hvad der i Sagen vilde være blevet tilkendt en beskikket Forsvarer. Udgifter, der foranlediges ved Skridt, som en Trediemand foretager sin Interesse, er ligeledes det offentlige uvedkommende. Det samme gælder Udgifter i Anledning af Beviser, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning; dog kan Retten undtagelsesvis paalægge det offentlige at afholde saadanne Udgifter helt eller delvis, naar Sigtede skønnes at have haft rimelig Grund til at fremskaffe Beviserne. Om Udgifter, som udredes af det offentlige i Medfør af dette Stykke, gælder samme Forbehold som i 1ste Stykke nævnt."

§ 177.

Til Retsplejelovens § 1010 føjes som nyt 2det Punktum:

„Er Tiltalte i en Politisag dømt i 1ste Instans, men frifindes efter en af ham værksat Anke ved overordnet Ret, kan det dog paalægges ham at erstatte det offent-